Ч. 308 (14.205). Львів, неділя 17. листопада 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-43. „ Друкарні: 29-36. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Французькі націоналісти в обороні України.

„Офінор" повідомляє з Парижа, що „Приятель Народу", центральний орган Союзу французьких націоналістів, надрукував у числі з 6. листопада велику статтю під наг. „Поговоримо трошки про Україну". Автор, відомий політичний журналіст Валеріо Радо, у блискучій формі полемізує з виступами французьких совітофілів та з постановами Союзу Народів, послуговуючись як аргументом виключно українськими справами. Він пригадує Союзові Народів усі кривди, що їх Совіти робили Україні, як вони нарушували договори та зневажали власний підпис, і радить йому, замість дбати про етіопів, краще звернути увагу на сорокмільйоновий український нарід, що гине в неволі члена Союзу Народів у центрі Европи. Ця стаття має велике значіння не лише тому, що Союз французьких націоналістів (франсісти) є найсильнішою партією, а й тому, що автор розглядає Україну як міжнародній чинник який важить на терезах світової політики

Велика перемога уряду в виборах до анґлійської палати громад.

За урядом: 11,582.235 виборців, за опозицією: 10,021.305.

НЕВДАЧА МЕКДОНАЛЬДІВ.

ЛЬОНДОН, 16. 11. ПАТ. Незвичайно болючої невдачі зазнав колишній премієр Мекдональд. Його переміг соціяліст Шінвел, колишній міністр внутрішніх справ в уряді Лейбур Парті, що дістав 38.000 голосів та здобув перевагу 20 тис. голосів над 18 тис. голосів, що їх дістав Мекдональд. В 1929 р. Мекдональд як лейбурист дістав у цій окрузі більш як 35 тис. голосів, в 1931 р. Мекдональд уже як голова національного уряду дістав 29 тис. голосів, а його противник соціяліст дістав 23 тис. голосів. Тепер виборча фреквенція в окрузі Сігем була аж 87 відс. управнених голосувати. Причиною цього була охота провалити Мекдональда. Невдача Мекдональда для нього тим дошкульніша, що також його син Мелькольм Мекдональд, міністр кольоній, перепав, побіджений лейбуристом. Невдача рідні Мекдональдів опорожнює два місця у британському кабінеті. Здається, що Мекдональд до краю огірчений болючою невдачею не схоче кандидувати нову в доповняючих виборах у консервативних округах, або засісти в кабінеті як льорд. Його невдачу оцінюють як кінець політичної кар'єри Мекдональда, що має вже й так понад 69 років

ЛЬОНДОН, 16. 11. ПАТ. Колишній премієр Мекдональд приїхав до Льондону незвичайно змучений виборчою кампанією. Журналістам заявив: **„Нічого більше не хочу, тільки спати. Я вичерпав усю свою енерґію. Я вже старий".**

ПРИЧИНА УСПІХУ УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 16. 11. ПАТ. Аналіза перемоги національного уряду, якого успіхи більші навіть як цього очікувалиміродатні організаційні кола консервативної партії, виказує, що уряд в першу чергу завдячує свою перемогу ліберальним голосам. Лібeрали віддали більш як половину своїх голосів на урядових кандидатів. Тому кандидати уряду в багатьох спірних округах дістали невелику перевагу, що вистарчила, щоб задержати мандати. Підтримка уряду лібералами, доказує **слушність ліґової політики британського уряду, бо якби не було санкцій, лібeрали не підтримали б уряду.**

УРЯД: 380 МАНДАТІВ.

ЛЬОНДОН, 16. 11. ПАТ. Згідно з дотеперішніми неофіційними даними **консерватисти здобули 380 мандатів,** група Самюеля 16, **партія праці разом з незалежною партією праці 153,** національна Лейбур Парті 8, група національних лібералів (Саймона) 31, незалежні лібeрали (Льойд Джордж) 4, незалежні незвязані з ніякою групою 1 мандат. Приріст мандатів Лейбур Парті 97, консерватистів 8. Консерватисти стратили 80 манд. Лейбур Парті 4 мандати. З 21,603.540 голосів консерватисти дістали 10.324.632, національні лібeрали 840.034, національна Лейбур Парті 353,081. Загально: **за урядом голосувало 11,582.235 виборців, за опозицією 10,021.305.**

СИТУАЦІЯ, ЩО ЇЇ ВИТВОРИЛИ ВИБОРИ.

ЛЬОНДОН, 16. 11. ПАТ. Премієр Болдуін поїхав на дводенну відпустку до Чекерс, щоб спокійно застановитись над деякими рішеннями, що випливають з висліду виборів. Ті вислідн є особистим тріюмфом Болдуіна і його політики. Не буде навіть більшої реконструкції уряду, бо таку реконструкцію переведено вже в липні. Треба тільки доповнити деякі люки. Головно йде тут про першого льорда адміралітії Ейреса Монсела і міністра летунства Копліера Лістера, бо вони оба не кандидували. Потім іде теж про Рамзея Мекдональда, що перепав. Є можливости, що їх пороблять льордами й вони останут у кабінеті, хоч Мекдональд мабуть на це не погодиться. Щодо міністра кольоній Мелькольма Мекдональда, то він міг би ще перед 3 грудня, коли буде присяга послів, бути в уряді. Йде тільки про те, щоб якийсь посол національної групи Лейбур Парті зрікся мандату, тоді відбулисьб доповняючі вибори, в яких вийшов би Мекдональд.

В цей спосіб реконструкція уряду обхопить 5 тек: а саме: становище голови ради міністрів і віцепремієра, що його досі мав Мекдональд і теки міністрів: маринарки, летунства, кольоній і війни. Щоб обсадити ці становища до уряду мабуть покличуть голову Вінстона Черчіля та мабуть заавансують контролера урядових партій у палаті послів, Марґессон, і державного підсекретаря скарбу Даф Купер

„Комітет Оборони Литви".

Тайна революційна організація на Литві.

РИГА, 16. 11. ПАТ. У вілковиському повіті викрили збройну організацію, що кермувала протидержавною пропаґандовою акцією серед селянства. Мабуть іде тут про славний уже зі своїх виступів тайний „Комітет Оборони Литви", що йому влада і публична опінія закидає, що він спричинив усі селянські заворушення, що були в останньому часі на Литві.

Коли членів тієї організації хотіли арештувати, вони ставили завзятий опір, при тому вбили дві особи. Члени організації озброєні в зброю мабуть закордонного походження.

Ліґа Націй переноситься до нового будинку.

ЖЕНЕВА, 16. 11. ПАТ. Чергова сесія Ради Ліґи Націй відбудеться в половині січня в Женеві, не зважаючи на те, що бюра Ліґи будуть тоді переноситись до нового будинку палати Ліґи Націй. З уваги на міжнароднє положення не прийняли запрошення португальського уряду, що предкладав, щоб сесія цим разом відбулась у Лізбоні.

З важким серцем...

Львів, 16. листопада 1935.

Автор цих рядків бачив уже чимало великих політичних процесів: і нещасного премієра УНР Голубовича у Києві, і такі польські процеси у Варшаві, як ендецького міністра фінансів Лінде, і санаційного міністра фінансів Чеховича перед Державним Трибуналом (обидві справи ніби грошеві, але на тлі політичних обрахунків), і процес берестейців, — урешті цілу довгу чергу політичних процесів у Львові, як Стефанова, Штаґера, „конґресівців", Біласа й Данилишина, — та й процес Барановського у Самборі. З різними почуваннями сидів на лавках справоздавців: адже тут річ ішла про щось більше, як тільки про ствердження вини і вимір кари. З карним моментом тісно були звязані моменти суспільно-політичні. На лавці обвинувачених не сиділи представники цілого народу, — сиділи окремі особи, щонайвище представники одної групи, одної системи, одного політичного світогляду. А проте ті процеси не зродились у порожні і не висіли у порожні, були менше або більше звязані з дійсністю. Герої тих процесів стали жертвами тієї дійсности у сполуці з власними нервами та вдачею, і з черги залишали таки по собі якийсь, хочби й найменший слід на тій дійсності, — не фактичний, а моральний, глибший або більш поверховий, але — слід. І на це нема ради: можна старатися зменшити вплив якоїсь події, можна відмежовуватись від явища, можна намагатись ізолювати його, з чуттєвих чи розумових причин, але перекреслити події не можна.

Процес, який почнеться у Варшаві (у тій самій салі колишньої палати Панів, що згадані вгорі великі польські процеси), кільканадцять годин після того, як ці рядки дійдуть до рук пп. читачів є подією, яка не повинна мати практичних наслідків для української суспільної діяльности. Розвиток української національно-політичної думки, прийнятої цілим українським громадянством, без огляду на різниці поглядів на актуальну політичну тактику, — розійшовся з політичною думкою, плеканою в українському підпіллі. Відгук, що його викликав в українському загалі атентат, і пізніші відомі політичні події, ще сильніше підкреслили той безсперечний факт. Але величезне зацікавлення, яке той процес викликує у найширших колах і українського і польського і чужинецького світа, до 150-ти зголошених представників різномовної преси (на 40 існуючих у маленькій салі місць!), — це вже само вказує на небуденний характер процесу; колиж пригадаємо, що всі ці представники преси — це не звичайні судові справоздавці, а політичні референти своїх часописів, діячі, які не признають бульварних сенсацій, лише підходять до подій як до суспільних явищ, — зрозуміємо ще краще вагу

цього процесу і — журбу, яку він викликує в українських серцях.

Чи існує мало причин для пекучої журби? Може банальним видатись т. зв. момент людяности, момент сентименту: але коли зясуємо собі, що цеж знову кільканацять молодих людей, кільканацять молодих *українців*, після кільканацяти місяців, втрачених для життя, опиняються перед безпосередньою загрозою бути викресленим із життя — зовсім, або знову на довгі роки — то годі бути байдужим. Це не сентимент мягкосердних тіток, — це свідомість трагедії української молоді. На лавках обвинувачених засядуть знову сини і доньки відомих і шанованих громадян, які переживають трагедію подвійну: як батьки і громадяни. Трагедія української молоді і з нею трагедія цілого українського народу опиняється оце вперше на суто-польській вулиці, як видовище у столиці польської держави. Перший великий український політичний процес у Варшаві! — Будуть судити тільки 12 молодих хлопців і дівчат, — але з кожним українським прилюдним процесом на чужинецькому ґрунті заанґажоване українське імя, добре українське імя. І врешті остання причина журби: „політікум“, звязане безпосередньо з актом обвинувачення. Щойно в понеділок почуємо його, але вже з оголошених досі у польській пресі (і за нею в „Ділі“) деяких його подробиць виходить, що справа матиме дві сторінки: одна з них торкається тільки 12 обвинувачених, але друга мимохіть висуває рубом всю велику українську проблему. Чи потерпить вона в отих найближчих днях і тижнях в очах чужинців, чи зискає на повазі, — незалежно від ходу і висліду самого процесу?!

15. червня 1934. р. впали у Варшаві стріли, яких наслідки були лиховісні. Не тільки тому, що впала від них людина, але й щодо практичних наслідків. Як політична демонстрація вбивство міністра Перацького проминуло безслідно: адже довгі місяці минули, заки у своєму нелеґальному виданні українська революційна організація взагалі призналась до того акту, — тому той терористичний акт був довший час записуваний на рахунок польської екстремістичної групи. Зате у безпосередньому наслідку вбивства прийшли репресії, яким на ймення — Береза Картуська...

18. листопада 1935. р. розпочинається епільоґ тієї справи. Представники польської та всякої іншої чужинецької преси будуть стежити за ним і реферувати його залежно від ступня і характеру свого заціквлення польськими та українськими справами. Але їхні нерви та їхні почування будуть спокійні, — вони будуть глядіти на все оком лікарів, що асистують при операції. Представники української преси мають багато трудніше, багато складніше завдання.

З важким серцем доведеться виконувати свій професійний обовязок і переживати з усім рідним громадянством черговий акт національної драми.

І. Кедрин.

ЗАГРАВА НАД НІЛЕМ.

ДЕРЖАВНИЦЬКІ ЗМАГАННЯ СУЧАСНОГО ЄГИПТУ.

ЄГИПЕТ БУНТУЄТЬСЯ.

Кров ллється по вулицях Каіра, Тантас та в інших египетських містах. Поліція з військом з трудом опановує ситуацію; тисячна юрба, зібрана на вічах, кидає гасла: „Хай живе страйк, хай живе революція, хай живе незалежність!“

Читаєте такі речі — і мимоволі згадуєте, як то ще в початках східно-африканського конфлікту деякі часописи остерігали европейські великодержави не виступати проти Італії, щоб не захитувати авторитету володіння білих на чорному континенті.

Правда. Египет належить до того континенту не так культурно, як географічно. „Африканцями годі називати египтян; це без сумніву найбільш поступовий із сучасних арабських народів. Знаємо, що представляла собою ця країна за панування 21 фараонських династій, знаємо, як буйно розцвіла на плодовитім египетськім ґрунті гелєністична культура за Птолемеїв, арабська від Омаядів по Нобітів. Правда, під кінець середньовічча Египет хилиться під тиранією Мамелюків, никне під нездарною та хижацькою господаркою турецьких пашів.

Щойно занепад Туреччини визволює творчі сили египетського народу. У першій половині минулого століття паша Египту Мегмет Алі розправляється з Мамелюками, орґанізує на европейський лад (при помочі французьких інструкторів) адміністрацію, фінанси, армію та фльоту. На чолі тієї армії, поставленої на дуже високому рівні під чисельним і якостевим оглядом, Мегмет Алі запускається горі Нілем у серце Африки, здовж другого берега Червоного Моря підбиває Геджас. Египет стоїть уже під усяким оглядом вище від прогнилої Туреччини. Мегмет Алі кидає рукавицю султанові, відбирає йому Сирію, розбиває його війська у глибині Малої Азії і якби не енерґійна інтервенція европейської дипльоматії, заляканої захитанням міжнародньої рівноваги (зокрема Англія лякалася французьких впливів у великому Египті, а російських у Царгороді), султан мусів би тікати знад Босфору.

ЗАЛОМЛЕНА ЕКСПАНЗІЯ.

Експанзія відродженого Египту заломлюється — та не заломлюється його внутрішня розбудова. Наслідники Мегмета Алі не задовольняються вже скромною позицією турецьких намісників-паш. 1867 року Ізмаіл-паша дістає від султана титул хедіва, себто віцекороля, 1873 року стає він зовсім суверенним монархом — його формальна залежність від султана зводиться лише до плачення гарачу. Старий Египет переживає знову світлий період.

Ізмаіл підбиває Судан, будує залізниці, дороги, телеграфи, пристані, греблі на Нілі, веде археольоґічні розшуки, видобуває з пісків сліди великого минулого своєї держави, фліртує з гарною Евгенією, жінкою могутнього Наполеона III, накінець береться до одного з найбільших творів наших часів — Суезького каналу.

І тут приходить кінець величі молодого Египту. Його блискуча розбудова пожерла казкові суми — Франція легкодушно покидає фінансувати суезькі роботи. Ізмаіл заплутується в сітку довгів — на египетський терен виповзає анґлійський фінансовий павук. Анґлійці закуповують велику частину суезьких акцій, закріплюють свої впливи у краю. Енерґійний Ізмаіл для них невигідний, тому у 1879 р. скидають його з престолу і заступають пасивним Тевфіком, що піддає свою державу анґльо-французькій фінансовій контролі.

АНҐЛІЙСЬКА ДИПЛЬОМАТІЯ.

Анґлійській дипльоматії та фінансієрі пощастило наложити руку на хедівський престіл та не так легко було заволодіти египетським народом. Спогад недавньої величі був надто живий у египтян, чужинецькі впливи надто гнітучі, упокорювали, проти них твориться сильний націоналістичний рух, якого провідником стає Арабі паша. Зудар між анґлійським імперіялізмом і египетським націоналізмом назріває: вибухає повстання, та анґлійські війська його здушують; на місце британських впливів приходить звичайна окупація; фактичним диктатором країни стає анґлійський фінансовий дорадник.

Після втрати незалежности зазнає Египет дошкульної втрати у території. У Судані появляється містична постать Маді, що проголошує себе пророком і видає святу війну анґлійському імперіялізмові та Египтові, як державі, що піддалася джаврам. На чолі фанатичних дервішів проганяє він египетську армію та адміністрацію із провінцій над середнім і горішнім Нілем, прилучених підчас XIX століття. Після довгої війни вдається анґлійцям здобути Судан — та не звертають вони тієї країни Египтові, лише творять з неї анґльо-египетську кондомінію, а поправді управляють там самі. В анґлійські руки переходять верхів'я життєдайного Нілю — Египет зданий на їх ласку.

1914 рік застає Египет як номінальне ленно Туреччини і фактичне володіння Анґлії. Над усім Близьким Сходом розпалюється боротьба двох пропаґанд: центральні держави намагаються, послуговуючись особою падишаха, підняти всіх мусулман на святу війну проти Анґлії, Анґлія вдатно розбуджує та капіталізує протитурецький сепаратизм арабських народів. Анґлійці залишаються панами ситуації в Египті, „для певности“ скидають хедива-туркофіла Аббаса II та заступають його своїм прихильником Гуссейном Кямілем, заразом надають йому титул „султана Египту“, маніфестуючи цим повне відірвання країни від Туреччини. Формальні останки османського володіння, що тяжило над країною від початків XVI століття, зникають та Египет залишається зовсім у руках анґлійців, що 1914 р. перейменовують свою окупацію на протекторат.

ЕГИПЕТСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ.

Ледви вдалося анґлійцям оборонити Египет назверх від турецько-німецьких офензив з Палестини, як станули вони в обличчі нової загрози — внутрішньої. Розбиті на полі бою, египетські націоналісти після довгих років знову сконсолідувалися і видвигнули категоричне домагання: незалежности Египту. Довго старалися анґлійці здушити той рух, та не пощастило їм. Під стихійним напором египтян, анґлійці мусять зректися протекторату та проголосити Египет незалежним королівством. Націоналісти беруть верх, їх лідер Заґлюль-паша стає премієром та на тому становищі бореться за те, щоб Египет займав супроти Анґлії становище рівнорядної держави і щоб Судан перейшов під виключне володіння Египту.

1924 р. збирається перший египетський парлямент. Щоб оцінити вагу тієї події, слід зясувати собі ріжницю між того роду установою в Европі та на Сході. Анґлійці трималися в Египті, підтримуючи на престолі свої креатури, зате маси все були проти них. Звичайно, що парлямент, вибраний тими таки масами, мусить також мати протианґлійський характер. Та націоналістична роля східного парляментаризму ще маркантніше зарисувалася перед війною в Персії, де москалі збомбардували сойм. Анґлійці, що звикли користуватись менш драматичними засобами: вони 1930 року вплинули на короля, щоб він розвязав парлямент та взявся панувати силою рескриптів.

ТРИ ГОЛОВНІ ЦІЛИ.

Теперішній лідер націоналістів Нагас-паша змагає до трьох головних цілей: хоче привернути парляментаризм, звільнитись від анґлійської мілітарної контролі (анґлійські частини бережуть каналу, крім того анґлійський ґенерал є ґенеральним інспектором египетської армії) та скасувати капітуляцію (своєрідна екстериторіяльність европейських горожан, що є вилучені зпід юрисдикції місцевих трибуналів і підпадають судівництву своїх консулів). Туреччина звільнилася від капітуляції 1914 року, Персія щойно після великої війни. Боротьба за парлямент висувається на перший плян і цеж булаб арена для змагань і за інші вольности. Минулого року націоналісти підтримали теперішній уряд Нессім-паші під умовою, що він приверне конституцію. Ситуація була напружена; необережна промова на бенкеті у льондонського посадника стала іскоркою, що викликала теперішню пожежу. Зясувавши собі, що анґлійський уряд і в теперішній поважній ситуації не думає змінити свого становища в Египті, египетські націоналісти зкинули компроміси і надали своїй політиці радикальний напрям. Відомі резолюції, приняті на недавньому великому вічу египетських націоналістів: ніякої співпраці з анґлійцями, уряд Нассім-паші мусить уступити, боротьба проти всякого іншого уряду, що співпрацював би з Анґлією „в теперішніх умовинах“.

Чому саме тепер кинулися египетські націоналісти на барикади? Чи є тут який звязок з абісинською справою? Мимоволі насуваються такі питання, та ми розглянемо їх іншим разом.

М-р Богдан Галайчук.

За злуку всіх египетських партій.

КАІРО, 16. 11. ПАТ. Голова партії конституційних лібералів Магмуд Паша видав маніфест, що накликує до зєднання всіх партій. Магмуд Паша осуджує поведінку уряду, закидаючи йому слабість супроти анґлійської влади

Димісія ґенералів у Греції.

АТЕНИ, 16. 11. ПАТ. На основі рішення ради міністрів перенесли в стан спочинку ґенералів: Панайотакоса, Мазоракіса, Катеніотіса і Петрідіса. Всі вони були членами найвищої воєнної ради.

З нашої кооперації.

НАУКА НА ЗАОЧНИХ КООПЕРАТИВНИХ КУРСАХ Р.С.У.К.

У цім році Ревіз. Союз Українських Кооператив дальше веде кооперативне навчання при помочі заочних курсів. Цей спосіб навчання виказав добрі успіхи, тому що не дорого коштує і не відриває учасника курсу від його буденних занять.

На курсах ведеться навчання у 6-ти специялізаціях: 1) для книговодів закупочно-збутових кооператив і 2) окремо кредитових, 3) для крамничних продавців (крамарів), 4) і 5) для скарбників і надзірних рад обидвох цих родів кооператив та врешті 6) для книговодів молочарських кооператив. Ці курси працюють від осени 1930 року і, природна річ, у перших роках були ще мало відомі в краю. Число учасників у першім році було мало що більше від пів сотні; згодом рік за роком це число росло. Та все таки не було надто велике. Літом 1934 року на курсі працювало 143 курсантів. Щойно осінь 1934 року дала наглий приріст учнів на курсах; за зиму 1934/35 вписалося на курси 434 нових осіб.

В 1935 році працює вже на курсах 584 учасників. Одначе значне число курсантів потягнуло за собою також значне число „маркирантів", бо кругло дві сотні є таких, що занедбують виконування задач. 31 курсантів у цьому році взагалі зрезигнувало з дальшого навчання з ріжних причин. Та все таки 330 пильно виробляє завдання. З них наша кооперація напевно буде мати користь. В той спосіб РСУК поволі реалізує гасло фаховости на провідних місцях у нашій низовій кооперації.

Між учасниками наших заочних курсів трапляються люди з непересічними здібностями. Назагал є це люди у зрілому вже віці, з деяким життєвим і практичним досвідом. Є між ними деяке число осіб з пів-середньою освітою; іноді трапляються й особи з повною середньошкільною освітою. Переважають, розуміється, люди зі села, одначе бувають і працівники міських кооператив, службовики і практиканти союзів, діти міських інтелігентів то-що.

НОВІ ПРИПИСИ ЩОДО МИЛА.

Редакція „Господ.-Кооп. Часопису" перевела з начальним директором Центросоюзу Ю. Шепаровичем розмову на тему нових приписів у миловарстві. У цій розмові дир. Шепарович вияснив, що мило подорожіло в остенніх місяцях тому, що заграничні сирівці, як кокосовий олій, кокосовий квас, кістний товщ тощо, подорожіли майже на 50 прц. Причиною звишки сирівців за границею є величезні запаси, які робить Англія, скуповуючи всі можливі товщі. Окрім того польський уряд підвищив мито при довозі на 6.50 зол. від 100 кг. кокосового олію та ввів також припис „скажування" сирівців, щоб не можна було уживати їх до інших виробів. Це „скажування" коштує теж 4—5 зол. на 100 кг. При тім усім краєві звіринні товщі, яких також уживають при виробі мила, подорожіли теж майже на 100 прц.

Дальше зясував дир. Шепарович нові розпорядки та пляни уряду щодо миловарства: Уряд обмежує довіз заграничних сирівців тому, що бажає знайти збут на краєві ростинні олії. З тою метою доручив фабрикам мила зужити до 1. липня 1936. при продукції мила 3.000 тон краєвого льняного олію, який калькулюється 131 зол. франко Гдиня чи Вильно в цистерні, отже на 34 сот. дорожче, як заграничний кокосовий олій. Фабрики мила мусіли згодитися на це і внаслідок цього вже в найближчій будучині будуть уживати до продукції мила також і льняного олію у висоті 15 прц. Ця домішка відбється некорисно на вигляді мила, бо мило буде зеленкувате і матиме плями. Коли уряд зажадає, щоб цей процент ще побільшити, то біля по випранні буде мати також неприємний запах. Якість мила через те мабуть не погіршиться.

Покищо Центросоюз має ще давній запас сирівців, але при нових транспортах заграничних сирівців мусітиме додавати при виробі мила також льняний олій. Тому, що льняний олій є дорожчий, як заграничний кокосовий, можна сподіватися, що мило небавком дальше подорожіє.

ІНТЕРВЕНЦІЇ НАШИХ КООПЕРАТИВ.

Представники Центросоюзу: дир. Шепарович і Радловський інтервеніювали в справі наладнання збуту хліборобських продуктів 24. і 25. м. м. в міністерстві торговлі і промислу, у варшавськім центральнім союзі експортерів дробу, в Експортовім Інституті та в Союзі беконарень. При цій нагоді забезпечено також довіз конечних сирівців для фабрики мила Ц.С. В суботу 23 м. м. приняв мін. рільництва делегацію Центросоюзу і Сільського Господаря (О. Луцький, Ю. Шепарович, д-р Храпливий і Радловський) на авдієнції, на якій обговорено постуляти цих організацій у справі збуту збіжа, льону та конопель, яєць і дробу. В. Л.

Першолистопадові свята.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В СЕЛІ КОЛТОВІ, ПОВ. ЗОЛОЧІВ.

Цього року вперше відсвятковано в с. Колтові, золочівського пов., листопадові роковини заходом місц. сотрудника о. Ярослава Совяка. Дня 1. листопада о. Я. Совяк відправив в 9. год. Службу Божу і після Служби Божої панахиду за полеглих борців за волю України. Підчас Служби Божої о. Я. Совяк виголосив зворушливу проповідь, що додала присутнім селянам надії на краще завтра нашої Батьківщини. Вечором у домівці місцевої чит. „Просвіти" відбулися святочні сходини членів, що на них ушановано память полеглих хвилевою мовчанкою, після чого о. *Я. Совяк* ядерними словами змалював суть листопадових роковин. Опісля вивязалась гутірка на тему наших визвольних змагань. Деякі члени зі зворушенням оповідали про свої власні переживання у ніч національного зриву. Сходини закінчилися стрілецькими піснями, що їх відспівав хор місцевої чит. „Просвіти".

Учасник.

Завзяті бої в Африці.

НЕГУС ДОВІРЯЄ РАСОВІ КАССІ.

АДІС-АБЕБА, 16. 11. ПАТ. З кол, зближених до цісарського двора подають, що рас Касса дістав від цісаря вільну руку щодо ділань на північнім фронті. Але рас Сеюм такої інструкції не дістав. На цій основі думають, що рас Касса тішиться повним довірям негуса. Рас Сеюм, так думають на основі звіту про його операції, намагається перервати італійську лінію між Адуєю і Макале. Вчора приїхав до столиці деджасмач Гайте-Марійян, губернатор провінції Квелеґа, що межує з Суданом, на чолі 10.000 людей. Гайте-Марійянові приказали, щоб зі своїм військом не йшов на фронт, тільки вертався до своєї провінції.

ЗАВЗЯТИЙ БІЙ.

ПАТ подає: Битва, що відбувалась під Азбі, тревала майже 24 години. Це була найбільш завзята битва від початку воєнних дій. У тій битві італійці мабуть стратили 4 старшин і 20 аскарисів. 50 італійських вояків ранених. Командував у цій битві мабуть рас Касса. На південнім фронті не було вчора ніяких замітніших подій. Зі східного фронту від кількох днів нема ніяких вісток. Не знати, де є італійська кольона, що залишила Мусса Алі.

АБІСИНЦІ ОТВОРИЛИ ШПИХЛІР.

ПАРИЖ, 16. 11. ПАТ. З Адіс-Абеби повідомляють, що любимець негуса, коптійський священик Аба Ганна, іменований недавно генеральним інспектором харчевого постачання в Гаррарі й Огадені, дістав повновласть розпоряджати великими припасами збіжа, зібраними у провінції Черчері та в околицях Гаррару. Ті припаси збирають від 30 літ. Тепер їх мають у міру потреби висилати на північний і південний фронт. Збіжа зложене в великих підземних збірниках. Там, завдяки прикметам підсоння і герметичного замкнення отворів скаменілою глиною, можна це збіже переховати дуже довгий час і воно не псується.

ТРУДНОЩІ ІТАЛІЙСЬКОГО ВІДДІЛУ.

ПАРИЖ, 16. 11. ПАТ. Велике червоне шатро, що його італійські летуни вислідили вчора в околицях Антальо є мабуть шатром раса Сеюма, якому товаришило кількох інших абісинських вождів. Рас Сеюм дістав з Адіс-Абеби транспорт кількох тисяч нових крісів.

Італійські війська на південному фронті поволі посуваються вперед. Вони мусять боротися з тропікальним сонцем, з труднощами організації засоблення відділу в харчі, а головно стараються забезпечити своє ліве крило перед несподіванкою окруження. Досі не дійшли ані до Сассабанег, ані до Даггабур. Абісинці організують мабуть оборону в горах між Джіджіга і Гарраром. Останні посунення італійців на південнім фронті потверджують намір перетяти комунікаційну лінію, що лучить Адіс-Абебу з Джибуті і Берберою.

Маніфест румунського короля.

БУКАРЕШТ, 16. 11. ПАТ. Агенція Радор повідомляє: Придержуючись традиційного церемоніялу відкрили вчора сесію парляменту. До зібраних разом палати послів і сенату король Кароль II. у товаристві престолонаслідника Михайла і уряду відчитав маніфест, у якому подано програму уряду. Маніфест з задоволенням стверджує, що Румунія осягнула буджетову рівновагу і поважні успіхи в боротьбі з кризою. Маніфест підкреслює журбу за скріпленням армії і національною обороною. Про закордонну політику в маніфесті сказано, що теперішнє міжнародне положення є поважне. Тому тепер треба більш як будьколи дбати за пошанування мирових договорів, за консолідацію відносин зі сусідами та за співпрацю Румунії у ділянці збірної безпеки в рямах Ліґи Націй.

Маніфест кінчиться закликом, щоб зєднати всі сили румунського народу та залишити внутрішні спори. Приїзд короля і поодинокі уступи маніфесту оваційно витали.

Проголосили незалежність Північного Китаю.

ПЕКИН, 16. 11. ПАТ. Голова адміністрації східної частини здемілітаризованої смуги Ін-Жу-Кенг оголосив минулої ночі телеграфічним обіжником незалежність Північного Китаю від нанкінського уряду.

В справі літературної нагороди на 1935 р.

Комунікат Товариства Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка у Львові.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка вирішила на своїм засіданні дня 5. ц. м. склад жюрі літературної нагороди за 1935 рік. Склад жюрі із членів Т-ва такий: д-р Микола Гнатишак, Константина Малицька, Володимир Радзикевич, д-р Михайло Рудницький, д-р Василь Сімович. Члени жюрі зачнуть свою працю в найближчому часі. Жюрі розділить три нагороди. Висоту нагород означить Рада Т-ва після закінчення збірки грошей на фонд нагород.

Рада Т-ва просить Видавництва, які досі не надіслали ще по 8 примірників своїх видань до підручної бібліотеки жюрі та до бібліотеки Т-ва, прислати їх негайно на адресу: В. Софронів-Левицький, Львів, Міцкевича 12.

Дальші датки на фонд літературної нагороди зложили: Видавнича Спілка „Діло", Львів 25 зол., Взаїмна Поміч Українського Вчительства Львів, 20 зол., О. Левицька і С-ка (фабрика „Елегант"), Львів 50 зол. Всім жертводавцям щира подяка.

До повної суми, потрібної на уфундування нагород, недостає ще понад 500 зол. Не зважаючи на тяжкі часи, українське громадянство повинно зложити їх хочби найдрібнішими датками. Жертви слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. 3. Мая 15. з допискою: „Літературний Фонд".

ЗА РАДУ Т-ВА:

Р. Купчинський, голова. — В. Софронів Левицький, реф. літ. нагороди.

З НОВИХ КНИЖОК.

Молодий декадент шукає ідеалу.

Іван Чернява: ЛЮДИ З ЧОРНИМ ПІДНЕБІННЯМ. Львів, 1935., ст. 130. В-во „Українська Культура".

Має цей молодий автор за собою вже дві книжки, одну з віршами, другу прозою, але якби він почав їх сьогодні читати, то відрікався би їх, або бодай пожалував би, що почав надто необачним дебютом. Повість, яку дав він тепер, теж тільки спроба, а всеж є в ній якісь обриси задуманої композиції.

„Люди з чорним піднебінням" на перших 40 сторінках обіцюють нам цікаву, може й сензаційну лектуру. Живий стиль, сміливі порівняння, постійне зусилля — оминати шаблону. Знайомимось з героями; більшість з них — це манекіни, витворені тісним середовищем — жертви провінції. Не бачимо, що вони роблять і чим живуть, бо на це автор не має часу, квапиться до акції. Провідний герой, що відбиває від сірини і хоче визволитись від неї, живе протестом. Це неугований молодець з відразою до всього, що „треба" і що „личить", починаючи від шкільної науки аж до пошани батьківської поваги та родинних почувань. Хвилинами робить він враження (може і не з вини автора) пришелепуватого, але так виглядає в освітленні традиційних поглядів неодин ґеній, що має перед собою незаписаний золотосяйний життєпис. На кожний випадок має він гумор, воює добре іронією, іноколи і сарказмом, тимто віримо його обіцяній величині на слово.

Перша його перемога — на еротичному полі. Починаємо вже сумніватись у його інтеліґенцію; все тут виходить у нього шаблоново, навіть тоді, коли він хоче показати себе брутальним. Може й не читав Пшибишевського, але копіює його немилосерно, позуючи на демонічного сальонового льва: „Прозоре дівча пішло відпочити й поговорити про щось із мамою. Буньо (так трохи комічно називається трохи комічний цей герой) налив собі до склянки коняку й непомітно випив. Був перемучений і подражнений". Перевтома і подражнення (!) — це нормальний стан того перенїжненого молодця, що байдикує і ввесь час дразнить усіх довкола. Він тужить за мандрами у широкий світ, за якимсь великим революційним жестом.

Нарешті разом із своїми товаришами находить він землевласника-чудака, що приймає їх до себе, щоб вони підготовлялись до якоїсь великої, так нічебто революційної роботи. Працюють на ріллі, нудьгують, поетизують, дискутують і одного дня, коли вимріяли вже собі лет у невідоме, відкривають перед собою таку звичайну річ, як рідна земля та праця на ній, реальна, послідовна, хто зна, може і систематична. Гарна думка, але саме тому, що вона така проста і нераз уже в европейській літературі зображена, дуже важка для молодого автора. Приходить вона в повісті Черняви зовсім несподівано як деус екс махіна, зовсім непідготована, без звязку з усією головною частиною повісти, де маємо безладні, неповязані картини.

Річ не в недостачі композиції або в тій чи іншій провідній думці. Головне те, що автор мав тільки неясний намір і всю силу поклав на діялектичні та поетичні додатки, забуваючи про потребу вивести типи та вплести їх в акцію. Має Чернява хист писати і завдатки на автора з уявою. Його деякі порівняння дуже гарні та деякі дотепи дуже добрі. Ось зразки його оригінальности: „Відношення батька до сина в нашому середовищі ніколи не підпадає девалюації. Син ніколи не може вирости. Тому стільки дорослих людей не вміє вязати краватки". „Буньо тужив. Його туга видовжилася, як телефонні дроти, але тому, що це порівнання старе, можнаб сказати, що видовжилася, як сентиментальна песа на пять дій".

А поруч цього на кожній сторінці кілька речень, скопійованих з найгіршої канцелярщини, або стиль претенсійного гімназиста. І зараз знов попадається якийсь дуже гарний поетичний образ, сміливий зворот, проблиск таланту.

Після всієї книжки залишається жаль змарнованого талановитого задуму. Маємо тільки родзинки та горішки, які можна було використати хочби у легкім фейлетоні, а тієї лакомини, до якої вони мали бути тільки приправою — нема.

м. р.

МІҐУЕЛЬ ЗАМАКОІС.

Чесний жандарм.

Ах, яка спека!

Дорогою під ясним небом іде вперед чоловік. Він одягнений у штани голубого коліру та камаші, як вояк, але вже вище шкіряного пояса починаємо сумніватися, чи він вояк, бо на руці перевісив плащ і на голову поклав собі газету. Його шкіряна торба зовсім не висить на свому місці. Чи не буде це жандарм, який зіпрів у спеку?

Так, це жандарм. Зветься він Джон Сміт і йде на розвідку у справі вкраденої курки. Нехай чорти візьмуть тих людей, що в таку пору крадуть курку і до чорта з тими всіми, що за якусь дурну курку волочаться по судах? Нічого не вдієш. Істує якась богиня справедливости. Справедливість мусить вивідати все як і що, все направити, кого треба покарати і вона не дивиться на термометр. Чого би їй і дивитись на температуру, коли вона сама не мусить такою дорогою в таку спеку чимчикувати вперед!

Сміт не взяв із собою наколесниці. Гадав, здибає по дорові який віз і присядеться. Але селянські вози чомусь не їдуть такою пилякою. Не здибав на дорозі нікого, тільки два авта перегнали його. Засипали його хмарою пороху так, що аж у зубах чув його. Ах, як брала його охота зупинити таке авто, закидаючи шоферові надто швидку їзду і таким способом примусити його, щоб замісць кари, взяв бідного піхотинця із собою! Та як можна зупиняти авто в такому розгоні! Ох, Боже, а яка спрага мучить чоловіка, ще ні криниці ні джерела не видко ніде.

Та ось малий самотний замок, огороджений муром. Віконниці в ньому зачинені. Як виправдати свої відвідини і попрохати склянку води?

Сміт нараз обернувся і побачив довгі ряди дерев, чудові груші. На грушах соковиті овочі... Якби він так відважився... одна грушка, єдина, могла би його зовсім відсвіжити і підкріпити на такій дорозі у пекольнім сонці. Певно, що жандарм, який крадькома забирає грушки з чужого саду це не дуже в порядку, але — — одна грушка... єдиний раз у такій пригоді!

Озирнувся Сміт довкола, витягнув руку і зірвав велику грушку, що аж сяла вся золотим і червоним коліром. Зірвав і посмакував. Ех, яка соковита! Розливається в губі, як цукрований сніг, а який запах... яка ніжність! Аж серце вертається назад на своє місце. Нема другого такого напитку!

Відсвіжений іде Сміт далі, знову прикривши голову газетою. Його розсіяні думки починають працювати в одній напрямку: адже ті грушки це чиясь власність, якої він, як жандарм, повинен боронити. Адже не найшов такої грушки на дорозі, тільки зовсім попросту підійшов до дерева, зірвав, узяв — — украв. Так, украв! Не треба ані боятись, ані випиратись такого слова!! Не треба себе ошукувати. Чи можна ошукати такий чутливий орган безпеки, як совість?

Сміт пригадує собі, що він вибрався в дорогу саме тому, що хтось комусь украв курку. Певно, що курка це щось більше, як звичайна грушка... Ні. З погляду строгої моралі, справедливости і тої проклятої совісти нема тут ніякої ріжниці. Ціна вкраденого предмету тут ніпричому...

Чомуж він украв грушку, чому попросту вкрав? Мав таку спрагу? Може злодій від курки був голодний, може якийсь нещасливий, а він, Сміт, людина освічена на становищі, ще й в урядовому однострої. Як зможе він вести допит у справі курки, коли сам забрав овоч — напевне при цьому почервоніє...

Входячи до села, бачить він коршму. Смітові ніяково. У вікні цього дому на всю ширину завіски висить надпис: „Тут продають грушки". Нараз приходить йому до голови щаслива думка. Входить до середини. Замовляє собі горілку, а коли випив, підходить нібито байдуже до вікна і питається:

— По чому ці грушки?

— 20 сотиків штука.

— Дайте мені одну... але гарну... якусь найгарнішу. Чи вони смачні, соковиті?

— Знамениті!

Жандарм оглядає одну вибрану. Зовсім подібна до тої, яку зірвав. Навіть відтінок такий самий.

Виходить. Грушку поклав до кишені, завернув із дороги, обійшов довкола і попрямував до того саду, який ограбив. Під ту саму галузку, де зірвав грушку кладе ніжно нову, куплену, на листках іще свіжих від роси.

Стало йому легше на серці і з почуттям людини, що змила пляму із своєї чести, йде назад. Тепер має він знову право боронити законів і громадян і карати паливодів та злодіїв.

Тут кінчається історія про докори совісти жандарма Сміта. Та яке було здивування власника саду, коли він на другий день уранці найшов чудову грушку небуденної чужинної породи „Берре Ґріфар". Цей зразок, що вродився на такій звичайній сільській груші став предметом сензаційного засідання у науковому товаристві „Society of Horticulture of England". Учені сиділи і кивали над грушкою головою.

Перекл. *a. б.*

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

НОВИЙ ВИДІЛ АКАД. Т-ВА „СІЧ" У ВІДНІ.

Повідомляємо, що на Загальних Зборах Українського Академічного Товариства „Січ" дня 25. жовтня п. р. вибрано Виділ Товариства в такому складі: 1) Михайло Сисак, абс. В. Торг. Школи, голова, 2) Олександер Курчаба, ст. мед. заст. голови, 3) Юрій Лопатинський, ст. мед., І. секретар, 4) Мирослав Жарський, ст. техн. II. секретар, 5) Карпо Микитчук, ст. В. Торг. Школи, скарбник, 6) Амвросій Головач, ст. В. Муз Школи, прес. референт, 7) Ярослав Бойдуник, ст. техн., бібліотекар, 8) Володимир Микитин, ст. мед., архівар, 9) Тетяна Терлецька, ст. мед., впорядчиця, 10) Зенон Абрагамовський, ст. мед., заст. вид., 11) М. Дачишин, студ. мед., заступник вид.

Рівночасно повідомляємо, що новий льокаль Товариства „Січ" находиться: Wien, IX., Löblichgasse 4.

ЗА ВИДІЛ ТОВАРИСТВА:

Михайло Сисак. *Юрій Лопатинський.*

ДВА НОВІ РОСІЙСЬКІ ЩОДЕННИКИ НА СОВ. УКРАЇНІ.

В Харкові й Києві появилися два нові щоденники в російській мові: це „Харьковскій Рабочий" і „Большевик". Поява двох нових російських щоденних ґазет на Вел. Україні є найкращим доказом, як там зростає новий курс совітської національної політики, що має за завдання ввести, де тільки можна, російську мову й російську культуру.

ГОСТРА КРИТИКА СОВІТОФІЛЬСЬКОЇ ПОЛІТИКИ МІН. ТІТУЛЕСКУ.

БУКАРЕШТ, 16. 11. ПАТ. Голова опозиційної ліберальної партії Юрій Братіяну у пресовому інтерв'ю гостро осудив політику мін. Тітулеску. Румунський політик рішуче противиться союзові з Совітами та безкритичній участи в протиіталійських санкціях, закидаючи водночас урядові неправильну політику супроти Польщі.

В ЄМЕНІ АРЕШТУВАЛИ ПРИХИЛЬНИКІВ ІТАЛІЇ.

БАҐДАД, 16. 11. ПАТ. З Ємену повідомляють, що тамошній уряд арештував усіх урядовців, запідозрених у симпатії чи співділанні з італійцями. Ібн Сауд предложив еменському урядові вислати спеціяльних воєнних інструкторів для новочасної реорганізації еменської армії і спільного випрацювання пляну оборони арабського побережжя.

ПРОПАВ ЛІТАК.

МОСКВА, 16. 11. ПАТ. У районі Чакальська (гористий терен у совітській Середущій Азії) пропав пасажирський літак, що курсував на лінії Ташкент—Фергана. В літаку було 4 людей.

ДРЕНУЮТЬ ДНІСТЕР.

БУКАРЕШТ, 16. 11. ПАТ. Румунська влада в порозумінні з совітською владою зачала дренувати (очищувати) Дністер. У висліді перших праць добули з ріки 50 залізничих ваґонів, затоплених у 1918 р.

КОМУНІСТИЧНА ЗМОВА НА РУМУНСЬКО-БОЛГАРСЬКОМУ КОРДОНІ.

БУКАРЕШТ, 16. 11. ПАТ. Влада безпеки викрила в південній Добруджі в повіті Сілістра на румунсько-болгарському кордоні широко закроєну комуністично-ірредентську змову, що мала на меті викликати збройне повстання проти румунських кольоністів. Сконфіскували багато доводового матеріялу та велику кількість зброї і вибухових матеріялів, мабуть болгарського походження. Арештували 17 болгар.

Доходовий податок для приватних службовців.

Рада міністрів приняла 15. ц. м. проєкт декрету президента Річипосполитої, що змінює закон про доходовий податок, побираний від платень з титулу наємної праці. Проєкт обнижує мінімум, що підлягає доходовому податкові, із 2.500 зол. до 1.500 зол. річно. Тому, що декрет торкається приватних і умовних працівників, подаємо подрібно новий вимір доходового податку. Місячна плата: 130 зол. — податок 1.30 зол., 140 зол. — 1.58 зол., 150 зол. — 2.10 зол., 160 зол. — 2.88 зол., 170 зол. — 3.40 зол., 180 зол. — 3,96 зол., 190 зол. — 4.56 зол., 200 зол. — 5.20 зол., 210 зол. — 6.30 зол., 220 зол. — 7.04 зол., 230 зол. — 7.82 зол., 240 зол. — 8.64 зол., 250 зол. — 9.50 зол., 260 зол. — 10.92 зол., 270 зол. 11.80 зол., 280 зол. — 12.32 зол., 290 зол. — 13.34 зол., 300 зол. — 13.80 зол., 310 зол. — 14.88 зол., 320 зол. — 16.00 зол., 330 зол. — 16.50 зол., 340 зол. — 17.68 зол., 350 зол. — 18.20 зол., 360 зол. — 19.40 зол., 370 зол. — 20.72 зол., 380 зол. — 21.28 зол., 390 зол. — 21.84 зол., 400 зол. — 22.40 зол., 410 зол. — 22.78 зол., 420 зол. — 23.52 зол., 430 зол. — 24.94 зол., 440 зол. — 26.40 зол., 450 зол. — 27.00 зол., 460 зол. — 27.60 зол., 470 зол. — 29.14 зол., 480 зол. — 29.76 зол., 490 зол. — 30.38 зол., 500 зол. — 31.00 зол. 510 зол. — 32.64 зол., 520 зол. — 33.28 зол., 530 зол. — 33.92 зол., 540 зол. — 35.64 зол., 550 зол. — 36.30 зол., 560 зол. — 36.96 зол., 570 зол. — 38.76 зол., 580 зол. — 39.44 зол., 590 зол. — 40.12 зол., 600 зол. — 40.80 зол., 610 зол. — 43.31 зол., 620 зол. — 44.02 зол. 630 зол. — 44.73 зол., 640 зол. — 46.08 зол., 650 зол. — 46.80 зол., 660 зол. — 47.52 зол., 670 зол. — 52.26 зол., 680 зол. — 53.04 зол., 690 зол. — 53.82 зол., 700 зол. — 54.60 зол., 710 зол. — 55.38 зол., 720 зол. — 56.16 зол., 730 зол. — 56.94 зол., 740 зол. — 60.68 зол., 750 зол. — 61.50 зол., 760 зол. — 62.32 зол., 770 зол. — 63.14 зол., 780 зол. — 63.96 зол., 790 зол. — 64.78 зол., 800 зол. — 68.80 зол., 810 зол. — 69.66 зол., 820 зол. — 70.52 зол., 830 зол. — 71.38 зол., 840 зол. — 72.24 зол., 850 зол. — 73.10, 860 зол. — 73.96 зол., 870 зол. — 80.04 зол., 880 зол. — 80.96 зол., 890 зол. — 81.88 зол., 900 зол. — 82.80 зол., 910 зол. — 83.72 зол., 920 зол. — 84.64 зол., 930 зол. — 85.56 зол., 940 зол. — 92.12 зол., 950 зол. — 93.10 зол., 960 зол. — 93.08 зол., 970 зол. 95.06 зол., 980 зол. — 96.04 зол., 990 зол. — 97.02 зол., 1000 зол. — 106.00 зол.

На основі дотеперішнього закону про доходовий податок побирано також кризовий додаток від того податку. Нова стопа доходового податку містить у собі вже кризовий додаток.

Польща унезалежнюється від закордону.

Відома фабрика ультрамарини Х. Перльмуттера, Львів—Знесіння, продукує відомі і пошукувані марки „Меркур" і „Курка" після переведення цілого ряду технічних уліпшень, виробляє першорядну ультрамарину, що не уступає щодо якости закордонним фабрикатам так, що спроваджувати цей чужинний фабрикат зайве. Хто підтримує краєву фабрику, той не лише зменшує безробіття, але також впливає додатньо на платничий біланс Польщі.

АНҐЛІЯ ВІДСТУПИТЬ ГРЕЦІЇ КИПР?

Римська преса подає поголоски з Атен про анґлійсько-грецькі переговори у справі територіяльної виміни. Анґлія відступила би Греції острів Кипр, в заміну за те В. Британія могла би в деяких обставинах користати з грецьких пристаней.

ЯПОНСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ НА МОРСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ТОКІЮ, 16. 11. ПАТ. Японська делеґація на морську конференцію в Льондоні виїхала через Сиберію до Анґлії. Склад делеґації такий: адмірал Нагано й колишній японський амбасадор у Берліні Мацуео Нагаі.

НОВИНКИ.

— НАЙБЛИЖЧЕ ЧИСЛО „ДІЛА" появиться щойно в понеділок пізнім вечором з датою 19-го ц. м. Мале 4-сторінкове число, яке появляється в понеділки рано, цим разом вийнятково відпаде, зате вечірне вийде у значно збільшеному обемі з огляду на початок варшавського процесу. Пригадуємо, що „Діло" матиме щодня з процесу власні телефонічні звіти разом із рефлексіями свого кореспондента ред. І. Кедрина.

— Одинока українська фабрика футер „Хром", Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки уживані футра.

— „Спадщинне право", підручник спадщинного права, що обовязує в Галичині, на Волині, Поліссю і Підляшу. Написав м-р Микола Топольницький. Необхідний популярний інформатор у родинних і спадщинних справах для всіх тих одиниць, що їм доводиться радити і давати вказівки другим. Стор. 160. Ціна зол. 2.40, з поштовою опл. зол. 2.65. Замовляти в Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10 і в Книгарні „Просвіти" Львів, вул. Руська ч. 1 та в інших українських книгарнях.

— Виклади про Шевченка у варшавському університеті. Відомий шевченкольоґ проф. Зайцев розпочав у варшавському університеті виклади про Шевченка і його добу. Фреквенція на викладах є значна. Крім того при Українському Науковому Інституті у Варшаві проф. Зайцев веде семинар шевченкольоґії.

— Спілка українців у Німеччині влаштовує в пятницю, 22. листопада в домі Гумбольдта (In den Zelten 21, біля опери Кроля) відчит, який виголосить Олександер Сервюк, колишній голова української мирової делеґації у Бересті 1918 р. німецький виклад на тему: Спомини з Берестя Литовського. Початок у год. 20.30.

— Тижневі залізничі білети. Від 1. січня 1936 р. будуть доступні для всіх тижневі залізничі білети з кожної стації на переїзд не більше як 100 км., важні від понеділка до неділі. Такі білети уповажнюють до одноразового переїзду геть і назад, не виключуючи неділь і свят. Ціна тижневих білетів буде обчислена по 16 с. від одного кільометра в клясі третій і на 55 прц. більше в другій. При білетах потрібна леґітимація важна на цілий календарський рік. Залізничі каси продаватимуть такі леґітимації по 10 с. за штуку.

— Хто виграв? В суботу впали такі виграні на льоси державної льотерії: 10.000 зол. на ч. 94485 112679, 5.000 зол. на ч. 86767, 2.000 зол. на ч. 100291 116412, 1.000 зол. на ч. 107359 175662 187472 192834, 500 зол. на ч. 18262 32383 38855 53035 58529 67507 78738 90235 190995, 400 зол на ч. 623 35611 62114 65200 67773 94510 116508 157018 158137 173603 182415.

— Черевний тиф поширюється дальше в перемиському повіті, хоча санітарні чинники розвинули сильну акцію, щоби припинити цю пошесть. В останньому часі стверджено 70 випадків занедужання.

— Як на провінції бавляться. З Бурштина повідомляють нас, що дня 11 ц. м. в тамошній реставрації Гамера зібралося в полудне більше товариство, зложене із двох суддів, директора школи, інжиніра і інших інтеліґентів. Для комплєту взяли собі ще й місцевого бурмістра. Забава була весела, монополька відходила, аж вкінці учасники від чарок перейшли до кулаків, якими почели себе гласкати. Вислід був такий, що кількох учасників забави вийшло тяжче або лекше побитих, а одного окровавленого мусіли відвезти до дому, де лікар робив йому застрик на отверезіння.

— Проти зміни назви одної львівської вулиці. Як відомо, міська рада у Львові рішила на останньому засіданні змінити назву вул. Мурарської, позивлючи її вулицею Чеслава Мончинського. Сталося це без участи одинокого радного українця, п. Стефчака, і лавника сен. Децикевича, які на час, коли ця справа прийшла на денний порядок, вийшли із салі. Неприявними були теж всі члени ради жидівської народности.

— Публичні будови у Сх. Галичині. На господарській конференції в Тернополі під проводом воєводи Дзевалтовського-Ґінтовта інж. Бурґельський виголосив реферат про дорогові роботи на терені тернопільського воєвідства. З реферату довідуємося, що крім нормального удержання доріг вибудовано в останніх трьох роках залізобетоновий міст 30 м. завдовшки на Золотій Липі в Бережанах, подібний міст у Збаражі і 52 м. довгий залізний міст у Чорткові. В тім часі доставлено коло 300 тисяч куб. метрів камінних матеріялів для консервації доріг і вибудовано 177 м. нових мостів, 46 нових перепустів і т. д. Зокрема засаджено 83 тисячі листястих дерев і 15 тисяч овочевих дерев вздовш доріг. Далі викінчується прибудова причілків для сталевого мосту 60 м. завдовшки на Сереті у Стар. Чорткові, будова залізобет. мосту у Виткові Новому під Радеховом з переложенням дороги і перебудовою. Всі важніші міста на шляху Львів-Тернопіль-Заліщики (Золочів, Зборів, Тернопіль, Теребовля, Копичинці, Товсте) дістануть базальтові їздні, разом 13 км. В Заліщиках будується бітумічний диваник на довжині 3 км., в Тернополі асфальтується поверхню 9 тисяч кв. м. і 1 км. На повітові биті дороги коло 1.500 км. прелімінована майже 3 міліони зол., що уможливить довести ці дороги до вжиткового стану. З важніших доріг слід згадати будову дороги Гадинківці-Оришківці в копичинецькому повіті, а Підгайці дістануть базальт на дорозі, що лучить дворець з містом. Скалатський повіт дістане дальшу часть дороги Оріховець-Калагарівка і Скалат-Колодіівка. Золочівський повіт кінчить дорогу Ожидів-Соколівка і Сасів-Кортів. Є теж у пляні відбудувати фабрику вапняно-піскових цегол у Бродах, яка буде постачати дороговий матеріял для північної частини тернопільського воєвідства, що зовсім не має камінного матеріялу. Вкінці проектується в деяких містах будова ріжних державних будинків, як судових, старостинських, скарбових, шкільних і т. п.

— Цілу громадську управу арештували. Сталося це в селі Гаврилівка, де після переведення люстрації громадської господарки арештовано солтиса, його заступника, секретаря і касієра. Вони здефравдували 10 тисяч зол., фальшували громадські книги.

— Веселий суд. Окружний суд у Перемишлі буде в найближчих днях розглядати справу Михайла Бзовя, урядовця городського суду в Ярославі, якому закинено ріжні зловживання у 295 випадках. В часі свого урядування на становищі управителя секретаріяту карного відділу він зміняв присуди городського суду, даючи їм самовільно амнестію або умовне припинення кари, очевидно без відома судді, а акти відсилав до архіву. Крім того він брав від сторін гроші на судові кошти і не давав їх до каси, надуживав печатки і судових друків, улаштовував часто забави в судовому будинку для своїх приятелів, спроваджуючи арештантки. Справу викрито перед кількома місяцями у звязку зі зловживаннями начальника тогож суду Гавліка і секретаря Залінського, які пізніше будуть відповідати перед судом.

— Нова українська ґазета за кордоном. Офізор повідомляє з Брюселю, що Т-во українських вояків у Бельгії приступило до видавання часопису „Вояк" під редакцією б. команданта армії У.Н.Р. ген. Омеляновича Павленка старшого. Поголоски про тісне співробітництво ген. Павленка з б. гетьманом Скоропадським не мають підстав і новий часопис буде займати чисто фахову позицію, дбаючи виключно про плекання військового знання серед українців за кордоном.

— Смерть під трамваєм. На вул. Личаківській біля дому ч. 3 трамваєвий віз „вісімки" переїхав 65-літнього Кальмена Форста, якому колеса відтяли голову й одну ногу. Форст був глухонімий і не чув дзвонення, яким остерігав його моторовий Василь Якубовський. Аж до зясовання справи Якубовського арештовано. Форст походить з Ярославщини і перед двома тижнями приїхав у відвідини до сестри у Львові.

— Грабіжницький напад. На купця Самуїла Маєра з Переволочної, пов. Золочів, що вертався з товарами зі Львова, напало на дорозі з Ожидова кількох озброєних опришків. Вони завязали йому очі, заткали шматкою рот і забрали товари за 600 зол. і 15 дол. готівкою. Опісля кинули його до рова, стрілили до нього кілька разів і втікли. Тоді надїхали інші купці і поспішили з допомогою ограбленому, який мав простріленi оба уда. Маєра відставлено до львівського шпиталю.

— Комуністичні вибрики. На виклад професора віденського університету д-ра Кречмайра принесли комуністи совітський прапор, що мав спеціяльний прилад, завдяки чому прапор щохвиля розвивався. Вкінці прапор упав професорові на голову.

— З Польщі. При будові линвової залізнички під Каспровим Верхом біля Закопаного урвався візок з робітниками і впав у глибину 12 метрів, причому один робітник убився а 10 тяжко потовклося. — У вселюдній школі в Котуні пов. Седльці 11-літнього хлопця Казимира Цабая пробив один товариш сцизориком у серце, а другий вдарив каменем у голову, наслідком чого він незабаром умер.

— Краєва хроніка. В жіночій гімназії ім. Оржешкової у Станиславові вибухла пожежа, що загрожувала цілому будинкові. Пожежна сторожа добула завчасу всі учениці з вогню. — В Перемишлі арештовано купця Данила Краса за фальшування векслів.

— Вовки і дики в Румунії. Наслідком сильних морозів, що виступили в Румунії, появились там масово вовки. Вони нападають на села і роздирають худобу. Біля міста Берладу в Молдавії появилися череди диків, що теж добираються до людських осель. Селяни, озброєні в сокири і коси, вигнали непрошених гостей, але все таки дики поранили одного пастуха і 14-літнього хлопця.

— Ріжні вістки. У Бразилії відшукали летунку Жанну Бетто, що перелетіла Атлянтійський океан в рекордовому часі, і привезли до Ріо де Жанейро. — Астроном Джонзон у Йоганесбурзі (південна Африка) відкрив нову комету, що відбуває свою дорогу довкола сонця впродовж 900 літ.

Зі судової салі.

ПРОЦЕС О. ЛЕМЕХІВНОЇ У СТАНИСЛАВОВІ.

В мин. четвер відбувся тут, відкладаний вже двічі процес проти *О. Лемехівної* за приналежність до ОУН. Обвинувачену боронили: посол д-р *Волянський* і д-р *Бик*, обвинувачував прок. *Тржебалович*. Розправа відбулась перед лавою присяглих та була явна; лише перед переглядом знайденої в обвинуваченої літератури зарядив предсідник на кілька мінут тайну розправу.

По переслуханні кількох свідків з повідні та п. М. Когутяківної поставив предсідник суддям присяглим два питання: 1) чи обв. провинилася проти § 97. (держ. зрада) та проти § 155 (кольпортажа нелеґ. літератури). Опісля виголосив промову прокуратор, домагаючись покарання обвинуваченої. По прокураторі промовляв д-р *Бик*, який виголосив знамениту промову як під оглядом реторичним, так і під оглядом юридичним. Промова ця викликала помітне враження на суддях присяглих. Опісля посол д-р *Волянський* виголосив теж добре уарґументовану промову та домагався увільнення обвинуваченої.

По довшій нараді видала лава присяглих ось такий вердикт: на І. питання 7 так, 5 ні; на ІІ. питання 12 так. На підставі того вердикту видав трибунал такий присуд: обв. *Лемехівну засуджено на 3 роки вязниці* (із зачисленням 1 року, який вона пересиділа у вязниці) і позбавлено на 5 літ громадянських прав. Обвинувачена Лемехівна держалася весь час добре і засуд приняла спокійно.

Б. Л.

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": „ЗОЛОТЕ ОЗЕРО".

Тайґа — дикі простори серед лапів диких людей, що їх вигодувала мати-природа, водночас лагідних і жорстоких, наївних і хитрих. До одної з таких далеких закутин на Сибірі приїзджає „ударний гурт" молодих людей, що має за мету досліджати ці недоступні місця. Бачимо, як непрохані гості, що виступають у ролі кольонізаторів чи освітних пробудників, попадають у конфлікт із місцевими людьми, що боронять своїх вікових скарбів і тайн. Стають настороженi проти себе два світи культури й природи. Висновки знаємо заздалегідь — культура перемагає. Фільма показує нам деякі цікаві моменти примітивних засобів боротьби. Гарні знимки природи і людей, могутня картина пожежі лісу. Відповідно побільшені обличчя, щоб передати деякі почування, залишають враження справді живих людей, а не акторів. Уся фільма побутового характеру нагадує деякі репортажі з життя ескімосів. Як усі большевицькі фільми не оминає вона тенденції „культуртреґерства": якто совітська культура відроджує забуті краї та народи.

ДИВОГЛЯДИ.

АЛЬБОМИ НА ПАМЯТКУ

Поліція в Ріо де Джанейро вигадала новий спосіб, як боротись зі злочинцями. Усіх відомих злочинців вона фотографує і роздає альбоми з їх знимками серед населення. Таким робом кожний може пізнати типів, за якими шукає поліція. Є і в хаті що положити на стіл, як гості нудяться в сальоні.

КРАСА НА СПЛАТИ.

Всякі сальони краси в Ню Йорку дають тепер оголошення, що можна вигарніти на сплату. Хто має 50 дол. місячно, може дати собі вирізати або попровити якусь негарну частину тіла. Така операція коштує кількасот долярів і не кожний може чекати аж їх призбирає. Коли від операції хтось споганіє замісць вигарніти, має притоку дальших сплат не давати.

ОБРАЗЛИВІ ТА ПОЧЕСНІ НАЗВИ.

У Берліні закінчили свої наради професори із „Союзу націонал-соціялістичних юристів" під проводом проф. Карла Шмідта. Із нового громадянського кодексу рішили викинути такі поняття як „чоловік" (Менш) і „фізична особа" як незгідні з принципами ІІІ-го Райху. Такі назви затирають ріжниці між підданими, а новий кодекс хоче затримати саме такі назви як „товариш з раси і національности", „імперський громадянин", „імперський підданий", „чужинець", „жид" і т. д.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Станиславів в честь Митр. Шептицького. Мин. середи відбулась анкета представників станиславівських товариств у справі відсвяткування 70-ліття митр. Шептицького. Створено вже комітет, до якого між іншими ввійшли: д-р Ю. Олесницький, дир. Левицький, д-р Воєвідка з Рубчакова й ін. Свято відбудеться 13. XII. ц. р. Станиславівське громадянство напевно знічне організатори і до свята поставиться з прихильністю й пошаною, на яку митр. Шептицький собі у цілого народу заслужив.

У нас так. В роковини 1. листопада відправив у катедральній церкві Службу Божу місцевий парох а дня 11. ц. м. сам епископ д-р Лятишевський. Українське громадянство сумнівається, чи 1. листопада еп. Лятишевський був хорий.

ТЕРНОПІЛЬ.

До чого доводить сектанство! Незвичайного святотатства доконано в монастирській церкві у Тернополі. Украдено хоругви, килими і Св. Тайни. Небаром поліція вийшла на слід справників та арештувала дві жінки з с. Брок Вел. Вони признались до всього. Виявилося, що вони ночували перед крадіжю три ночі в церкві. А крадіжі доконали на релігійному тлі, будучи з переконання членами якоїсь реліг. секти.

Спорт.

КОМУНІКАТ ВИДІЛУ ФІЛІЇ К. Л. К. У ЛЬВОВІ.

I. Виділ Філії Карпатського Лещетарського Клюбу у Львові подає до відома, що підшайнив для цілей філії домівку у Львові при вул. Домініканській 11 (партер праворуч). Домівка отворена в понеділки, середи і пятниці від год. 19-ої (7. веч.). Секретаріят Філії урядує в тих днях від год. 19.15 до 20.30. Вписи нових членів приймає Секретаріят в урядових годинах.

II. Секретаріят Ради К. Л. К. урядує тільки в пятниці від год. 19.15 до 20.30 у домівці Філії.

III. Тренінги водної секції у критій пливальні при вул. Яблоновських відбуватимуться аж до відкликання тимчасово тільки раз у тиждень, а саме в понеділки від год 17.30 до 18.45. Білети продає ЕКО і Пласт по 50 сот.

ЗАГ. ЗБОРИ „СТРІЛИ".

Загальні Збори У. Ж. С. К. „Стріла" відбудуться дня 1. грудня ц. р. в домівці „Союзу Українок", Сикстуська 11, в год. 10. На випадок неприявности відповідної скількости членів, Заг. Збори відбудуться годину пізніше з тим самим порядком нарад.

З дороги життя.

СПЛІТКИ.

На нашу львівську землю не можемо нарікати. Що правда, не ростуть у нас ні виноград, ні морелі, перевелися славні клепарівські черехи, але сходить у нас самостійно і дуже скоро росте до несомірних розмірів... сплітка. Є їх два роди. Одна, що розростається в тих районах, де в більшій скількости живе наша інтелігенція, друга, де живуть більшими громадами наші сусіди. Перша має більш місцевий характер, закроєна на вужчі кола та не виходить поза рогачки Львова; друга роблена вже на експорт, хоч зберігає силу та значіння теж на місці. Ось перегляньте сусідські замісцеві денники, що мають у Львові своїх дописувачів.

Довідаєтеся із варшавського „Дзенніка Народового", що окупований санацією вшехпольський „Курєр Львовскі" йде на бубон, що оцінка майна відбудеться 7. грудня, а в лютому ліцитація. Далі йде автентична вістка: До ліцитації стануть українські капітали, бо українці систематично окружають ту частину міста, де є Національний Музей, дівочі й хлопячі школи, Академічний Дім, а все те діється довкола Цитаделі, де стаціонований 19. полк піхоти.

„Курєр Львовскі" зреванжувався неровкаяним ендекам і впевняє, що за купно „Варшавского Дз. Н." ведуться переговори між ендками й жидівськими фінансовими колами.

Не штука кепкувати, як оба денники „роблять боками", тому й один другому дорікає: крути верти, треба вмерти!

Та це ще не все. Возьміть в руки „Курєр Позьнаньскі" (ч. 519.). Зразу дещо здивуєтеся, та опісля серце стане рости.

Отже — пише кореспондент зі Львова — що угода (!) заключена між санацією й українцями збудила серед польського громадянства найбільше занепокоєння, бо сусіди побоюються, що саме тепер „стануть сипатися концесії й уступки". (Готовмо мішки! — Прим. складача.)

А що за чуда діються у станиславівському воєвідстві! Гей, гей! Як бачиш їх хлопче, минайся і мри... Отже з огляду на діяльність „русько-українського патріота західного типу" Пресов. Хоминшина, „підтримують там „шовіністично-радикальні" „Просвіти", (Так певно і сам Владика! — Прим. складача), воєвода Яґодзінський не щадить грошей у часі своїх поїздок; субвенції для ріжних націоналістично-українських установ сиплються, як з рогу достачі".

На врожай спліток у Львові та зі Львова жалуватися хіба не можна.

Сиджу в одній каварні. Приближається до мене від другого столика якийсь панок з немудрим виразом лиця і просить позичити олівець. Мовчки подав; він став відписувати анонси з денника.

За хвилину питається: Вибачте, чи Абація належить до Австрії?

Я кивнув для відчіпного головою.

То марка за скільки? Бо бачите — (дискретніше) — якась німкиня шукає чоловіка з Галичини, має велике віно, а ставить умовину, щоб кандидат був гарний та інтелігентний.

Я глянув на його мізерне й погане обличчя, на його набсмаровання вбрання, та нечищені черевики...

— Так напишіть — кажу, звертаючи очі на часопис.

— У Львові, не маєте поняття, яке я маю щастя до жінок. Починаючи .

— Алеж я вам вірю.

І став мені говорити про свої любовні подвиги. Вичисляв богато львівських дівчат, відданих, сепарованих, вдовиць, а все допитувався, яку я з них знаю.

Я читав часопис; він на це не звертав уваги і торочив далі.

Про одну говорив з надзвичайним оживленням. Я перестав читати. Виявилося, що була це панночка, що батько придибав їх у парку і дав йому по передній частині голови і то по лівій стороні перед ухом.

Я глянув на нього.

— Що ви так глядите? Прецінь дістати по лиці за дівчину, ще й від її батька — це хіба не сором. Як ви думаете?

— Я нічого не думаю...

— Тож бачите трудно, щоби я бився з її батьком. Збаламутити доньку і вимолотити батька, це преціпь було би нечесно.

— Та, так!

— А може ви знаете ту Мілю, що то з нею хотів женитися такий майор від сторожі огневої?

— Знаю...

— З тим теж мав я прикрість. Впав до мене до хати, щоб йому віддати всі листи, які вона писала до мене. Мав грубезну палицю і хотів мене бити. Та я для святого спокою, тай, щоби не пошкодити долі дівчини, віддав йому усі письма. А він таки з нею не оженився. Правда, що шубравець?

— Ніби ви? — кажу голосніше.

— Чому я? Не позволю себе обиджати в каварні!

— А де? — питаюся спокійно.

— Якто де? Ніде! Прошу відкликати те, що ви сказали!

— Но то я відкликую.

Відійшов від мене і казав кельнерові принести собі склянку води.

Більше я його не бачив.

А за кілька днів звірювався мені молодий кельнер, що при столі оповідали собі два земляки, якто я мав немольну авантюру в каварні за якусь дівчину, що той другий пан визвав мене на двобій та я заляхався і публично його перепросив...

Ось так сходять і розходяться сплітки... І в пресі і в житті.

Тиберій Горобець.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

В. М. Михеїв: МАРА. Історична повість. Переклав М. Кушнір. З передмовою М. Гнатишака. Львів 1935. „У. Б.", ч. 34. Ф. 16°. стор. 128.

Архип Степун: ЖЕНИХ (бандити). Комедія на 2 дії зі співами. Друге видання. Накладом автора 1936 р. Стор. 20. ф. 8°.

І. Я. Лупик (Р. Сурмач): ТРИ ГЕРБИ, комедія на 3 дії. В-во „Русалка". Львів 1936. Стор. 56, ф. 8°.

Проф. О. Лотоцький: АВТОКЕФАЛІЯ. Засади автокефалії. Том І. Праці Українського Наукового Інституту. Варшава 1935. Стор. 206, ф. 8°.

Володимира Жуковецька: ЦИГАНИ. Львів 1935. ф. 16°, стор. 20.

ЖУРНАЛИ:

НАЗУСТРІЧ, література, мистецтво, наука, громадське життя. ч. 22. Зміст: Володимир Ласовський: Мистецтво „темної комірки". — Богдан І. Антонич: Поезії. — Степан Левинський: Панна Олімпія, новеля. — Софія Парфанович: На скельних твердинях. — Михайло Возняк: Хто перший: Василь Гоголь, чи Котляревський? — М. Рудницький: Щасливий песиміст. — Артур Шопенгауер: Оборона багатства. — Українська поезія на кону Постишева. — Василь Бараінський: З львівської опери. — Володимир Ласовський: Юрій Меркель. — 50 літ тому. — Літературний Бім-Бам.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал українського протиалькогольного і протинікотинового руху. Львів жовтень-листопад 1935. Р. VIII. Ч. 10—11. Зміст: Важкі будні. — Антін Кисіль: З диму — млин. — Ю. К.: Спроба. — В. Ж.: Алькоголь в літературі. — Ярослав Сприн: „Продай корову сиву". — Кіндрат Гаврилюк с. Гринька: Миколкова рада. — С. Г.: * * *. — Голоси наших читачів. — Вісти з протиалькогольного руху. — Листування Редакції. — Посмертні згадки. — Деклярація.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 17. IX год. 12. впол. другий і останній раз Театр Ортима для дітей Байки; год. 3.30. Останній виступ Людвика Сольського. Аб. 4. „Фридрих Великий“; год. 8. веч. Аб. 5. „Ревізор“.

Понеділок, 18. XI. год. 8. веч. Аб. 5. „Ревізор“.

Театр Рівнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Тайна пристрасної жінки“.
АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.
АТЛЯНТИК: „Золоте озеро“
ВАНДА: „Азбука кохання“, „Твої уста говорять неправду“.
ҐРАЖИНА: „Любощі“.
КАСИНО: „Сон літньої ночі“ на осн. Шекспіра (реж. Райнгарда, музика Мендельзона).
КОПЕРНИК: „Бенгалі“ (Ґейрі Купер).
МАҐУСЕНЬКА: „Бенгалі“ (Ґейрі Купер).
МІРАЖ: „Пан без мешкання“.
МУЗА: „Чоловіки до вибору“.
ПАКС: „Ескімо“.
ПАЛЯС: „Епізод“.
ПАН: „Авдієнція в Ітлю“ (Секе Сакаль, Марта Еґерт).
РАЙ: „Циганські мельодії“.
СВІТ: „Вероніка“ з Фр. Галь.
СОНЦЕ: „Грішник“, ревія „Лише під волос“.
СТИЛЕВЕ: „Це люблять мужчини“ та ревія.
ТОН: „Румба“.
УТІХА: „Вовкулак“ і ревія.
ХИМЕРА: „Остання серенада“.

Закордонне радіо.

Неділя, 17. листопада 1935.

Віденъ (506,8) 11.45 Симф. музика, 13.00 Популярна музика, 22.20 Пісні и арії, **Кошиці** (259,1) 17.55 Для Закарпаття (у муз. частині: Шкільний хор), **Прага** (470,2) 7.30, 10.05 Концерт, 9.10 Сальон. квартет, 12.20 Легка музика, 19.25 Концерт орх., **Париж** (1648) 13.15 Концерт, 15.15 Сп. ресітали, 17.00 Театр Уваи, 18.00 Концерт симф. орх., **Берлін** (356,7) 11.00 Словно-муз. авд., 13.00 Популярна музика, 14.15 Легка музика, 20.00 Концерт орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.15 Концерт хорів, 14.30 Неапольські пісні, 19.30 Солісти (арфа й акордіон), **Ляйпціґ** (382,2) 18.00 „Валькірія“ оп. Вагнера, **Мінхен** (405,4) 11.50 Орг. музика, 15.05 Поет тонів — Р. Шуман (муз., спів), 19.20 Форт. ресіталь, **Москва** (172,4) 17.34 „Ясний струмок“ оп. Шостаковича. **Будапешт** (549,5) 12.50 Концерт орх. 15.40 Хор, 17.00 Циг. музика, **Міляно** (221,2) 13.10 Розр. концерт, 17.00 Симф. концерт, 20.50 „Князь Ігор“ оп. Бородіна, **Рим** (420,8) 21.10 Концерт квартету, 22.45 Танк. музика.

Понеділок, 18. листопада 1935.

Віденъ (506,8) 12.20, 13.10 Концерт, 14.00 Спів, 16.05 Австр. композитори. 20.00 Давні мельодії на давніх інструментах, **Братислава** (298,8) 20.15 Кохання у словацькій нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 16.10 Легка музика, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт, 17.40 Форт. ресіталь. 19.30 Концерт орх., 20.25 Спів, 20.45 Скр. ресіталь, **Париж** (1648) 18.30, 21.00 Концерт, 21.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 12.00, 16.20 Концерт, 17.00 Нар. пісні. **Берлін** (356,7) 18.50 Епізоди на форт. Регера, 21.00 Концерт військ. орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, 17.30 Перли німецької нар. пісні, **Кельн** (455,9) 16.10 Форт. музика, 19.00 Мельодії І. Штравса, **Ляйпціґ** (382,2) 20.10 Концерт. 22.20 Суч. музика, **Мінхен** (405,4) 17.00 Вес. пополудне, 21.25 Концерт гармоністів, цитра, **Будапешт** (549,5) 12.05. 13.30 Циг. й легка музика, 16.00 „Гуніяді Ласло“ оп. Еркеля, 19.30 Двофорт. джез. музика, 21.30 Концерт оп. орх. **Міляно** (221,2) 11.30 Легка музика, 21.30 Концерт орх., **Рим** (428,8) 17.30 Трансм. із Асмари, 20.50 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 17. листопада 1935.

9.00 Ранішня авд.. 9.15 Легка музика з гр. пл., 9.40 Ранішня авдиція, 10.00 Хвилина Пучінія з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. всячина. 12.15 Муз. поранок; у перерві в год. 13.00 Театр Уяви: „Понад світ“ Ст. Жеромського. 14.00 Відчитання фрагменту з повісти Ст. Жеромського. 14.20 Танк. музика з гр. пл.. 15.00 Чвертьгодина жінки хліборобки; Хатний гриб у сільських хатах. 15.15 Легка музика з гр. пл., 15.25 Огляд ринків рільних продуктів. 15.38 Музика з гр. пл., 15.45 Кооперація і польська дійсність, 16.00 Чим є свій тато? (для дітей), 16.15 „Пардон, чи пан Бубоьль?“ легка муз. авд. 16.45 Концерт хлопячого хору, 17.00 Танк. музика в вик. орх., 17.40 Муз.-словна авд., 18.10 Реклям. концерт, 18.25 Спорт. вістки, 18.30 Театр Уяви: „Капітан корабля Сівкінг.“ Р. Штерна, 19.00 „Травіята“ Верді з гр. пл., 19.15 Літер. новини, 19.30 На веселій львівській хвилі, 20.00 Трансм. із Великого Театру в Варшаві: „Галька“ оп. Монюшка під дир. Ад. Доливицького (у перерві ок. год. 21.45 Виімки з творів Й. Пілсудського; ок. год. 21.40 Вечірній дениик; Спортові вістки, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Понеділок, 18. листопада 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Легка музика з гр. пл.; у перерві ок. 7.20 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Авд. для шкіл, 11.57 Сигнал часу. 12.03 Полудн. деиник, 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 „Фавст“ оп. Гуноля з гр. пл. (проольоґ і І. дія), 15.15 Експорт. 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика з гр. пл. 16.00 Лекція нім. мови, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Тінь“ скеч, 17.00 Жіноча поліція в Польщі й деинде, 17.15 „Смерть коня“ поезія, 17.25 А. Глазунов: Скр. концерт а-моль із гр. пл., 17.50 Із мандрівки по звіринцях в Европі, 18.00 Форт. ресіталь, 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Популярна музика з гр. пл., 19.00 „Плут“ фейл., 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Вояцька авд. з музикою, 20.30 Циганські романси з гр. пл., 20.45 Веч. дениик. 21.00 Памяті Ст. Жеромського, 21.30 Концерт присвячений творчості Падеревського (муз., спів), 22.45 Музика з гр. пл., 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Вівторок, 19. листопада 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Легка музика з гр. пл.; у перерві ок. 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. деиник, 12.15 Для мол. дітей: „Танцювала риба з раком“ Бен. Герца з муз. ілюстр., 12.30 Концерт, 13.25 Хвилина домашнього господарства. 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. мозаїка (муз., спів), 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Славні марші з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні винаходи: Цукор. 17.15 Легка музика, спів, 17.50 Говорена енцикльопедія, 18.00 Вояцька словно-муз. авд., 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Пісні та прелюдії Т. Маєрського (Енджеєвська сопр.). 19.00 Акт. фейлетон, 19.20 Реклям. концерт. 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Актуальний монольоґ, 20.10 Легка музика, пісеньки, 20.45 Веч. дениик, 20.55 Із суч. Польщі 21.00 Концерт присв. творчості Генделя, 22.00 Легка музика з гр. пл. 22.30 Ост. лавреат Нобля Ганс Штеман й його твір, 22.45 Музика з гр. пл., 22.48 Мамине серце — рецитації, 23.05 Танк. музика в вик. орх.

БІРЖА.

Гроші.

На нинішній варшавській біржі нотовано такі курси: Бельгія 89.77, 89.95, 89.59, Голяндія 360.80, 361.52, 360.08, Льондон 26.15, 26.22, 26.08 Ню Йорк чеки 5.31 і сім восьмих, 5.32 і сім восьмих, 5.30 і сім восьмих, Н. Йорк кабель 5.31.75, 5.33, 5.30.50. Осльо 131.35, 130.68, 131.02, Париж 35.01, 35.80, 34.94. Стокгольм 134.85. 135.18, 134.52. Швайцарія 172.85, 173.19, 172.51, Мадрид 72.60, 72.75. 72.45.

Папери.

3-прц. пов. будовляна 30.50, 5-прц. пов. конверсійна 66.00, 4-проц. поз. доларова 77.00, 7-прц. поз. стабілізаційна 61.13—61.88, дрібні 62.25.

Акції Банку Польського 94.57—95.25, Лільпоп 8.25—8.25.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.31.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 16-го листопада ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг.	масла десерового бльокового без опакування	2·50 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
кг.	масла дес. експорт. враз в експортовим опакуванням два зачет по	2·60 „
1 л.	молока	0·16 „
1 л.	сметани	0·75 „
1 к.	яєць	4·50—4 55 „

Тенденція на масло знижкова, на молоко звишкова, на яйця сильна, на сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 18. XI. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахорізні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курячий молодняк 0·90—1.30 І. кл.	0·85 зол.
Кури однорічні І. кл.	0.80 „
Качки годовані в ясним опір.	0.75 „
Качки товщеві	0.90 „
Гуси годовані	0.75 „
Гуси товщеві	0.90 „
Пантарки годовані	0.90 „
„ товсті	1.— „
Індики і індички год.	1.—1.10 „

Оповістки.

Ювилейний Збірник Т-ва „Зоря“ у Львові, подає життя українського міщанства в минулих століттях і теперішнє від 50 літ зображає 65 ілюстраціями. Одинока книжка, яка порушує міщанські справи. На гарнім папері, мистецька обгортка, 132 сторін 8-ки. Ціна 1.50 зол., Замовляти: „Зоря“, Львів, вул. Вірменська 25. 648

Дрібні оголошення

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.